

Posudek vedoucího bakalářské práce:

*Lidová zbožnost a liturgie. Obnova poutního místa Smržov*

Student: Mgr. Alena Šubrtová

Vedoucí bakalářské práce: Tomáš Mrňávek

Bakalářská práce na téma *Lidová zbožnost a liturgie. Obnova poutního místa Smržov* je v rozsahu 58 stran a sestává ze čtyř částí včetně úvodu a závěru. Před úvodem je uveden seznam použitých zkratk a použité literatury. Studentka pečlivě rozděluje použitou literaturu na primární a sekundární zdroje. Pokud jde o poznámkový aparát, je logicky utříben a důsledně jsou užívány i použité zkratky.

V první části práce: Teoretická část s podtitulkem: *Lidová zbožnost a liturgie* (str. 10) je velmi vhodně prezentováno vymezení pojmů lidové zbožnosti a liturgie a poté vybrané formy lidové zbožnosti, které se úzce dotýkají popisovaného mariánského poutního místa. V druhé části, označené jako praktická část s podtitulkem: *Obnova poutního místa Smržov* pečlivě uvádí historické okolnosti, které měly přímý či nepřímý vliv na vznik poutního místa. Uvádí tak čtenáře do dobového kontextu a usnadňuje pochopení důležitosti poutního místa.

Velmi přínosně bych ohodnotil fotografickou dokumentaci a přiloženou mapu s vyznačením obce v zeměpisném kontextu (str. 28) a plánec obce s vyznačenou trasou procesí (str. 35). Vyznačená trasa nám prozradí, že účelem procesí nebylo pouze dojít k poutnímu místu a vykonat příslušné skutky zbožnosti, ale také projít všechna důležitá místa v obci, která jsou neodmyslitelně spjata s životem všech obyvatel a přinést tak Boží požehnání či milost všem obyvatelům (např. hospoda u Kupků a hospoda u Rejchrtů, kde se jistě v době vzniku poutního místa hojně shromažďoval lid). Velmi zajímavá je zmínka o nošení sochy Panny Marie v průvodu. Je všeobecně známo, že podobné praktiky nošení soch či model již byly známy u pohanů. V životopise sv. Martina Turského se lze dočíst, že se velmi rozhorlil, když při jedné ze svých vizitací v dále viděl průvod lidí, kteří nesli jakási nosítka. On se domníval, že nesou nějakou pohanskou sochu či modlu kvůli požehnání úrody na polích. Jaké však bylo jeho překvapení, když zjistil, že na nosítkách je nebožtík a průvod se ubírá k pohřbu. Podobná praxe prodělala důslednou kristianizaci a je známo, že např. v Konstantinopoli, když síla vojska upadala, se konala procesí s ikonou či relikviemi Bohorodičky (maphorion – velum; zoné – opasek) kolem hradeb, kvůli vyprošení Boží ochrany před nápory např. Peršanů a Slovanů v r. 626 nebo Rusů v r. 860.

Pozitivně jistě působí i katechizace s modlitbou růžence pro lid, který jinak na řádné bohoslužby nechodí (str. 50).

Vzhledem k uvedenému doporučuji k obhajobě.

V Praze 30. října 2007

*Fr. M. J.*